

Konica Minolta Dynax 7D

Arviohinta:

1500 euroa

Kuvan koko:

3008x2000

Suljinajat:

1/4000–30 s, bulb

ISO-herkkydet:

100–3200

Mittaustavat:

matriisi, keskustapainotteinen, piste

Tarkennustavat:

kerta, jatkuva, käsi

Salama:

sisäinen, Minolta-salamakenkä ja pc-liitäntä

Muistikortti:

Compact Flash

LCD:n koko:

2,5", 207 000 pix.

Akku:

Li-Ion

Paino:

800 g sisältäen akut

Mitat:

150 x 106 x 78 mm

Pidimme

- Iso ja kätevä näyttö
- Kookkaat mekaaniset säätimet
- Vakaaja

Emme pitäneet

- Ei apunäyttöä
- Tarkennuksen apuvalo puuttuu
- Jotkin toiminnot hitaita

Konica Minolta DYNAX

Konica Minolta Dynax 7D on yhtiöjärjestelyistä johtuvasta avionimestään huolimatta selvästi Minolta, filmille kuvaavasta seiska-mallista kehitetty. Hyvä niin, koska vanhan seiskan käyttöliittymä oli selkeä ja helppokäyttöinen, ja samat suurikokoiset, selväliikkeiset säätimet on istutettu digirunkoonkin.

Ensimmäisenä kamerassa pistää silmään näyttöruutu. Joidenkin uusimpien kiinteäobjektiivisten kameroiden tapaan siinä on 2,5 tuuman TFT-näyttö, jossa on 207000 kuvapistettä. Näyttö on aluksi oudon iso, onhan se pinta-alaltaan kaksinkertainen totuttuun verrattuna. Kuva on kirkas ja selkeä, tekstit ja symbolit suuria.

7D:n näytöltä alkaa nähdä jo muutakin kuin kuvan aiheen. Esimerkiksi otoksen terävyyden arviointi onnistuu. Katseluku-

van zoomaus-toiminto on poikkeuksellisen kätevä, sekä suurennettavan alueen valinta että suurennus toimii peukalopyörällä erinomaisen juohevasti.

Näytön päälläolo on joskus jopa häiritsevää; sitä ei ole rakennettu reagoimaan laukaisimen etuvetoon, ja sammumaan kuvattaessa. Koska kamerassa on vain yksi näyttöruutu, siinä esitetään kaikki valotustiedotkin.

Säädöille ei ole apunäyttöjä, eikä niille olisi tilaakaan. Jostain on tingittävä suurikokoisten ja runsaslukuisten mekaanisten

Valon mittaus

Valotuksen mittaustapoja on kolme: 14-lohkoinen segmenttimittaus, keskustapainotteinen- ja pistemittaus. Vanha Nikonin käyttäjä on juurtunut tuohon keskustapainotteiseen, mutta segmenttimittaus toimii. Kokeilun aikana Dynax hoiti valotuksen mittaukset asiallisesti. Tosin melko harmaitahan nuo vuodenvaihteen säät olivat eli kovin kontrastikkaita ja ongelmallisia valotustilanteita ei juuri ollut.

Mode-valikossa on tavanomaiset valinnat ohjelmoinneille ja manuaalivalotuksille. Käyttäjän ohjelmoitavissa on kolme muistipaikkaa, johon voi tallentaa kuvauksen parametrit kuten ISO-asetuksen, valotuksen korjailun, mahdollisen haarukoinnin ja niin edelleen. Nämä parametrit ovat valittavissa säädinpyörän käänöllä. Hyvin paljon näppärämpää kuin selailtavista menuista haettavat käyttäjän asetukset.

On mahdollista langeta myös omaan näppäryyteensä. Muistista käyttöön otetut omat asetukset ohittavat säätimillä asetettavat arvot. Jos käyttäjän asetukset ovat päällä, sivuuttaa esimerkiksi oman asetuksen ISO-arvo kamerasäätimellä valitun ISO-lukeman. Tähän ei ratkaisua ole – käyttäjän on muistettava mitä on tekemässä.

Tarkennus

Rungon etureunaan sijoitetulla säätimellä valitaan joko käsi- tai automaattinen tarkennus. Tarkennuspisteitä on valittavana yhdeksän. Näiden valintakytkin liikkuu kahdeksaan suuntaan. Valinta on kätevämpää kuin käyttöohjetta lukiessa voisi kuvitella.

Tarkennusalueen tai -pisteen valintaa useimmat kuvaajat taitavat välttää. ”Tarkenna ja sommittele” -menetelmä tuntuu kätevämmältä.

Pitkiä ja suurivalovoimaisia objektiiveja käytettäessä on se vaara, että tarkennustaso siirtyy pois tarkoitetusta kohdasta, kun kamera käännetään tarkennuksen jälkeen vaaka-asennosta pystyyn tai päinvastoin. Varmempaa olisi valita sopiva tarkennuskohta. Dynax tekee kätevyydellään tarkennuskohtien käytön houkuttelevaksi.

AF-moottori on rungossa. Periaatteessa tämä tekee objektiiveista kevyempiä ja halvempia. Dynax tarkentaa hyvin, eikä haeskele tarkennusta metsänreunan kaut-

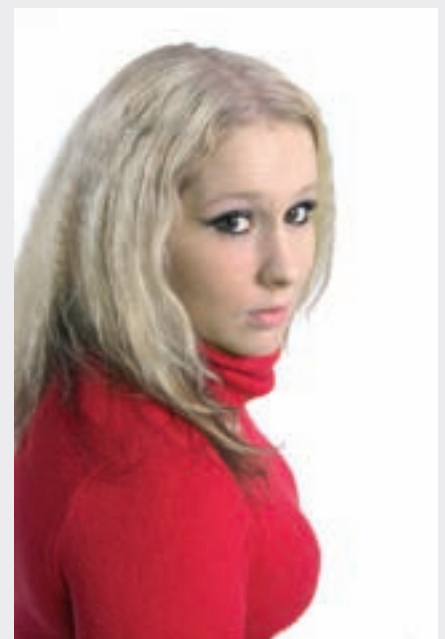
::TESTIKUVAT

Värintoisto on automaattiasetuksilla hieman kylmäsävyistä. Viileäsävyinen värintoisto erottuu hedelmäasetelmassakin.

Kontrastinen kohde mahtuu juuri ja juuri kennon toistoalueelle. Mustassa seinässä ja taivaanrannassa on sävyjä, jotka kuvankäsittelyohjelma kyllä pelastaa. Tässä kuva on suoraan kennolta tulleet.

Studiovaloillakin ihonväri pyrkii kalpeahkoksi, punainen taas toistuu hyvin.

ta kovin usein. Objektiivin tarkennusren-
gas pyörii mukana, mikä ei ole erityisen
kätevää. Ainakin näin talvisaikaan han-
kakäsi takertelee karhennettuun renkaa-
seen, ja kameran tukeminen esimerkiksi
puunrunkoon vaikeutuu.

Toinen rakenteesta johtuva pikkuhait-
ta on käsitarkennuksen pieni kömpelyys.
Jos AF-käytön lomassa haluaa käyttää kä-
sitarkennusta, on muistettava painaa pikku
nappulaa, joka vapauttaa optiikan ja tar-
kennusmoottorin välisen kytkennän. Mi-
nolta esittelee itse tätä toimintoa kätevä-
nä ominaisuutena, eikä sitä kaikissa kilpaili-
joissa olekaan, koska sitä ei tarvitse.

Tarkennuksen apuvaloa ei ole. Salama-
laitetta voi käyttää hämärässä tässä tehtä-
vässä. Se vilauttaa valoa pari kertaa tarken-
nuksen avuksi, mutta muuten hämärässä
tarkennus voi olla takkuista. Valmistajan
erillisissä salamalaitteissa on apuvalo.

Ei salamannoepa

Kameran käynnistyminen kestää pari se-
kuntia. Hitaasti syttyvälle kuvaajalle täl-
lä ei ole merkitystä, mutta useimmat kil-
pailijat ovat lähempänä partiolaisten ”aina
valmiina” -periaatetta.

Nykykamerassa pitää monen mielestä
olla mahdollisuus nopeiden ja pitkien kuva-
sarjojen tallentamiseen. Ehkä joskus keksin
itsekin, mitä varten – hitaana kuvaajana en
tarvitse nopeaa kameraa. Sarjakuvauksen
nopeus on 3 ruutua sekunnissa. Välimuis-
tia riittää noin 30:een jpeg- tai yhdeksään
raw-kuvaan. Puskurin täytyttyä kamera
keskittyy tallentamiseen. Muut toiminnot
hidastuvat, tuntuvat jopa lukkiutuvan kir-
joittamisen ajaksi. Esimerkiksi menuvali-
koiden selaaminen ei tunnu käyvän luon-
tevasti tallennuksen aikana.

Yhdysrakenteinen salama peittää noin
24-millisen optiikan kuvakulman, eikä ole
siten kovin laaja. Synkronointinopeus on
1/125 s, ilman vakaajaa 1/160 s. Tämä on
hitaanpuoleista ainakin niille kuvaajille, jot-
ka käyttävät paljon täytesalamaa ulkovalais-
tuksessa. Salamakenkä kameran päällä on
suunniteltu vain Minoltan omille salama-
laitteille. Kameramerkin vaihtajille tästä ai-
heutuu tietysti lisäinvestointitarpeita.

Kameran sivussa on perinteinen PC-
liitin synkronointijohtoa varten, joten
klassiset, kaapelilla kytkettävät salamat
toimivat. Johtimen polariteetilla ei ole

väliä. Jännitteenkestoakin luvataan 400
V, eli lähes kaikki salamamerkit toimi-
vat moitteetta.

Kuvat

Dynax tuottaa kokeiltavana olleella 17–35
mm f:2,8–4 pikkuzoomilla – rajauskerroin
huomioiden normaalizoomilla – varsin hy-
välaatuista jälkeä, terävää ja kontrastikasta.
SFR-testit näyttävät 50 % kontrastia noin
0,35 viivapari/pikseli taajuuksilla, mikä on
tavanomaista parempaa. Aivan laajakulma-
päättä lukuunottamatta 10 % toistuu Ny-
qvistin taajuudelle asti. Konica Minolta ei
jää toiseksi muiden valmistajien vastaavi-
en objektiivien kanssa. Laajakulmapäässä
objektiivin tynnyrivääritymä on selvästi
havaittavaa. Kokonaisuutena objektiivi on
erittäin hyvälaatuinen.

Kameran mukana tulee jo vuosien ta-
kaisista Minoltan Dimage-malleista tuttu
Viewer, jolla pystyy tekemään perussää-
döt ja raakatiedostojen peruskonvertoin-
nin. Ohjelmaa ei ole paljoakaan kehitetty
– kaiketi siksi, että lisävarusteena saatavalle
järeämmälle ohjelmalle on haluttu jättää
markkinoita. Tätä Dimage Masteria ei ollut
vielä maahantuojalla asti, mutta sen lupail-
laan olevan monipuolisempi nimenomaan
raakatiedostojen muokkauksessa.

Photoshopin Raw-konvertteri pystynee
suorittamaan konvertoinnin lähes yhtä hy-
vin. Dynax-tuki on tarjolla Photoshopin
2.4 beta-versiossa.

Käytettävyys parasta

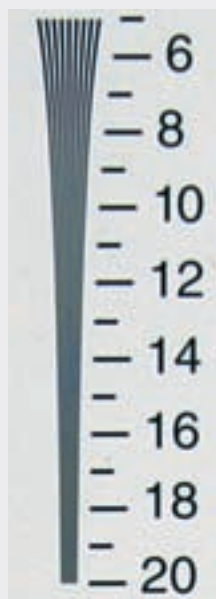
Konica Minolta Dynax 7D on hyvä kame-
ra perinteisiin malleihin mieltyneelle. Sen
säätimet ovat isokokoiset ja selkeästi toi-
mivat. Ennen kaikkea näitä mekaanisia
säätimiä on käytettävissä. Selkeästi liik-
kuvat kytkimet ja rullat ovat mielestäni
käyttömukavuudeltaan ylivoimaisia ver-
rattuna valikoihin. Erityisesti vanhanmal-
lisiin mekaanisiin kinokameroihin mielt-
yneet ja tottuneet tuntenevat sykähdysä
sielussaan Dynaxia käsitellessään.

Tuloksissa Dynax ei jää jälkeen. Kuu-
simegaisten sarjassa se tuottaa hyvälaatu-
isia kuvia siinä missä muutkin. Isommat
kennokoot ovat sitten asia erikseen. Kame-
ran ostoa harkitseva ja merkkiä valit-
seva joutuu ottamaan monia asioita huo-
mioon. Kennon pikselimäärä taitaa olla
niistä vähämerkityksellisimpiä.

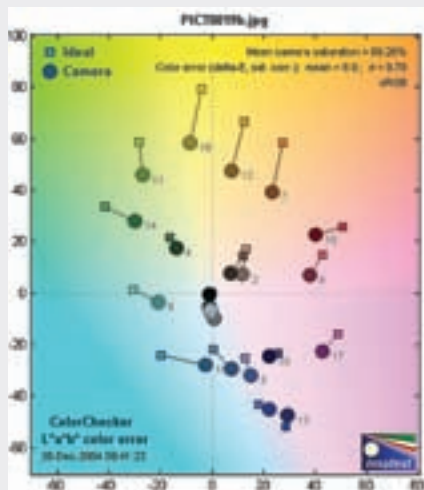
INFO

Harmaan päivän loivakontrastinen maisema
toistuu hyvin, ja on väreiltään melko luon-
nollinen.

Viivakuvion erottuminen loppuu telepääs-
säkin lukujen 10–11 välillä, tavanomaista 6
MP kennoille.

Värintoisto on automaattiasetuksilla hiukan
kylmäsävyistä. Imatestin Color Check näyttää
selvästi siirtymää sinisen suuntaan.
Väriämpötilan räätälöiminen tai asettaminen
mieleiseksi on Dynaxilla kuitenkin poikkeuk-
sellisen kätevää, joten niitä ominaisuuksia
kannattaa käyttää.